

Torsdag 27. februar 1997

Aftenposten
KULTUR · SPORT

Forsvarer Dahls Irving-analyse



KILDEmateriale: – David Irving er uhyre energisk til å oppspore kilde-materiale, og han er flink til å gjøre det kjent for alle, sier, Øystein Sørensen.

– En høyre-ekstrem forfatter som David Irving kan også ha sin verdi for historieforskningen, sier professor Øystein Sørensen.

KAJA KORSVOLD

Professor og Dagblad-spaltist Hans Fredrik Dahl har måttet tåle sterk kritikk denne uken for sine uttalelser om den omstridte engelske forfatteren David Irving. Historikeren Odd-Bjørn Fure setter i en pamflett spørsmålstegn både ved Dahls historiesyn og habilitet som historiker. Øystein Sørensen, historie-

professor ved Universitetet i Oslo, savner større nøkternhet og nyansering i debatten. – Dette er spesielt viktig når det dreier seg om et så følelsesladet tema.

– Vil du som Dahl kalle Irving for en av nazismens fremste kildekritikere?

– Nei, det ville jeg ikke ha sagt. Irving er påfallende selektiv og ideologisk i sin kildebehandling.

– Allikevel mener du at Irving har en verdi som historiker?

– Irving er forfatter, ikke faghistoriker. Jeg ser hans fornektelse av gasskamre og jødeutryddelser som absurd. Men han skrev de aller fleste av sine historiske bøker før han kom til den oppfatningen.

– Mener du som Dahl, at man kan sette et skille mellom det en mann skriver og hans til dels ufysiske meningsytringer?

– Jeg forholder meg til det han har skrevet. Han er også tatt seriøst og tilbakevist av grundige historikere som for eksempel Martin Broszat og Gerald Fleming. Spesielt er Gerald Flemings bok «Hitler and the final solution» grundig og interessant. Jeg har trukket frem Irvings fortrinn. Han er uhyre energisk til å oppspore ukjent kilde-materiale, han er forbillig flink til å gjøre kilde-materialet kjent for alle, og han kan virke inspirerende på historieforskningen gjennom sine provoserende standpunkter, sier Øystein Sørensen.

– Irvings Goebbels-biografi kom i april i fjor. Det var Hans Fredrik Dahls kommentar til den som utløste den heftige debatten. Hva syns du om boken?

– Goebbels-biografien er interessant fordi den bringer såpass mye nytt stoff, men jeg ser også store faglige svakheter ved den. Den mest interessante Irving-boken er hans første utgave av «Hitlers War», senere er imidlertid referanser til jødeutryddelsene luket ut av denne boken. Hans Göring-biografi var jeg i sin tid konsulent for, og anbefalte forlaget ikke å gi den ut i Norge.

– Mente du på tross av yttringsfriheten, at Göring-biografien ikke burde utgis?

– Jeg er vidtgående tilhenger

av yttringsfrihet. Det var mer konkrete faglige prioriteringer som avgjorde.

– Mange har i Irving-debatten påpekt det betenkelige i å trekke frem en tvilsom skribent som Irving, når det finnes så mange seriøse på markedet?

– Irving er ideologisk ekstrem og ideologisk selektiv i sin kildebruk. Det er ikke noe enestående fenomen. Det finnes for eksempel mer enn nok av historieforskning om Stalins Sovjet der masseutryddelsene er sterkt tonet ned eller ikke-eksisterende. Det betyr ikke at bøkene ikke kan ha verdi for historieforskere, sier Øystein Sørensen.

Se også side 22